

Η ΞΕΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ κ. Σαίλν—Σάνς ἐπανελθὼν ἐκ περιοδείας ἀνὰ τὴν Ἑλβετίαν εἰς Πρισιίους μετέσχεν εἰς τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸ Τροκαδερό ἑκτακτον συναυλίαν τῶν «Τριάκοντα Θεατρικῶν ἐτῶν». Ἐπαιξε συμπράξει τῆς ὀρχήστρας τὴν Ραφωδίαν του τῆς Ωδέρνης, καὶ διὰ πρώτην φοράν τὰς νέας συνθέσεις του, τὰς «Κυπαρίσσους καὶ Δάφνας» καὶ τὴν ἐδῶ πρωτοπαιχθέντα «Ὑμνον τῆς Εἰρήνης».

— Εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ ἀνεγερθῆ προσεχώρ μνημεῖον εἰς τὸν Αἰμίλιον Ζολᾶ. Τὸ μνημεῖον εἶνε ἔτοιμον, δὲν εὐρέθη ὅμως εἰσέτι τὸ μέρος ὅπου θὰ στηθῇ.

— Ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φοράν νέος Ἕλλην ὑψίφωνος ὁ κ. Γεώργ. Κανάκης, σπουδάζας ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπαιξε τὸν ρόλον τοῦ Ἀλφρέδου εἰς τὴν «Τραδιάταν».

— Ἐν Φραγκφούρτῃ ὁ Ἕλλην κλειδοκυμβολιστὴς κ. Τ. Λαμπρινός, καθηγητὴς εἰς τὸ Ὑδρεον Βερολίνου, παίξας καὶ ἐν Ἀθήναις πρὸ 13 ἐτῶν, ἔδωσε συναυλίαν.

— Ἀπέθανεν αἰφνιδίως εἰς Guéthary ὅπου εἶχεν ἀπὸ ἐτῶν ἀποσυρθῇ ὁ Γάλλος συγγραφεὺς καὶ ποιητὴς Παῦλος Τουλὲ (Toulet), ἐν ἡλικίᾳ 50 ἐτῶν. Τὰ ἔργα του Mon amie Nane, Mariage de Don Quichotte, Tendres ménages, Monsieur du Paur, La jeune fille verte, Comme une fantaisie. Ἐπίσης ἔγραψε πολλὰ ποιήματα. Καὶ εἰς τὰ μυθιστορήματά του, ἅτινα διακρίνει μεγάλῃ φαντασίᾳ, εἶνε πρὸ παντὸς ποιητῆς. Ὡς συγγραφεὺς διεκρίνετο διὰ τὸ ὕψος τὸ συνεσφιγμένον, ἑλλειπτικόν. Ἦτο ἐν τοῦτοις ἄγνωστος εἰς τὸν πολλὸν κόσμον, διότι ἡ εἰμαρμένη ἐδείχθη ἀπηνὴς διώκτις εἰς τὸν καφενόβιον αὐτὸν λογογράφον. Μόλις ἤρχιζε νὰ δημοσιεύῃ ἔργα του εἰς τινὰ ἐφημερίδα, ἡ ἐφημερίς διέκοπτε τὴν ἐκδόσιν τῆς, καὶ ἔταν ἐκδότης ἐξετύπωνε κανὲν μυθιστορήμά του, ὃ ἐκδότης ἔχρεωκοποῦσε καὶ τὰ ἔργα του ἐπωλοῦντο μὲ τὴν ὁκᾶν. Εἶχε δὲ τόσον συνειθίσῃ μὲ τὰς ἀτυχίας αὐτάς, ὥστε δσάκις τοῦ ἐζητεῖτο συνεργασία, ἀπήντα: «Γιατί; μήπως θέλετε νὰ χρεωκοπήσετε;» Ἐν τοῦτοις ἦτο ἀπὸ τὰς σπανιωτέρας φυσιογνωμίας τῆς Γαλλ. φιλολογίας. Δηγτικὸς, εἰρων, περιεκτικὸς τὸ ὕψος, ἀληθὴς ἀλλὰ καὶ ὄνειροπόλος, κομψὸς τὴν φράσιν ἀλλὰ καὶ κυριολεκτικὸς, εἶχε φανατικούς θαυμαστάς.

— Ἐγκατεστάθη εἰς Ἀμερικὴν ὁ πολὺς Ρώσος συνθέτης Ραχμανίνωφ.

— Ἀνεκαλύφθη ἐν Νικαίᾳ εἰκὼν ἀποδιδομένη εἰς τὸν Ροῦμπενς. Παριστᾷ τὴν Ρεδέκκαν πρὸ τῆς πηγῆς.

— Ὁ ζωγράφος Κλώντ Μουνὲ ἐχάρισεν εἰς τὸ Γαλλικὸν Κράτος δώδεκα συνθέσεις του μεγάλου μεγέθους, τῶν ὁποίων θέμα εἶνε αἱ Νύμφαι.

— Ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ φιλολογικοῦ κόσμου ἡ ὀγδοηκονταετηρίς τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Τζιοβάνε Βέργκα. Ἐχει γράψει διηγήματα, ἐν ἐκ τῶν ὁποίων ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις τοῦ λιμπρέττου τῆς «Καβαλερίας Ρουσικάννα», διὰ τὸ ὅποιον ὑπεχρεώθη ὁ Μασκάνι νὰ πληρώσῃ 100,000 φρ. εἰς τὸν Βέργκα ὡς παρὰ τὴν ἄδειαν του λιμπρετοποιήσας τὸ διηγημά του. Τὰ καλλίτερα τοῦ ἔργα θεωροῦνται ὁ «Μαστρο δὸν Τζεζουάλντο» καὶ οἱ «Μαλαβόλια». Ὁ Βέργκα εἶνε ὁ ἀρχηγὸς ἐν Ἰταλίᾳ τῶν νατουραλιστῶν, ἐν εἶδος Ζολᾶ. Ἐκτὸς τῶν διηγημάτων, ἅτινα θεωροῦνται ἀνώτερα, ἔγραψε μυθιστορήματα καὶ δράματα.

— Ἐπὶ τῇ ἐπετελίᾳ τῆς υπογραφῆς τῆς Συνθήκης ἐν Βρυξέλλαις ἀνετινάχθη διὰ δυναμίδος τὸ μνημεῖον ὅπερ εἶχον ἀνεγείρῃ οἱ Γερμανοὶ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς μάχης τοῦ Σιαρλ-ρουᾶ.

— Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Λόυδ Τζώρτζ ἐξελέγη Πρύτανης τοῦ ἐν Ἐδιμβούργῳ Πανεπιστημίου.

— Ὑπὸ τῶν φιλολογικῶν Παρισινῶν κύκλων ἠορτάσθη τῇ 24 Ὀκτωβρίου ἡ ἑκατονταετηρίς τοῦ συγγραφέως καὶ ζωγράφου Εὐγενίου Προμεντίν, διὰ γεύματος, φιλολογικῆς ἐσπερίδος καὶ ἐπισκέψεως εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου, ὅπου ὑπάρχουν πίνακες τοῦ συγγραφέως τοῦ «Δομινίκου». Ὁ τύπος, ἡμερήσιος καὶ περιοδικός, ἀφιέρωσεν ἀναμνηστικὰ ἄρθρα.

— Συνεπληρώθη πεντηκονταετία ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά πατρὸς, τοῦ γράψαντος 1200 τόμους.

— Διὰ πρώτην φοράν ἐγένοντο ἐφέτος δεκατὶ φοιτήτριαι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης.

— Ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ ὁ ἐγκριτος Γάλλος δημοσιογράφος Φρανσουά Ἀνρὺ, ἀνταποκριτὴς τῆς «Πτὶ Ζουρνάλ».

— Συμφώνως πρὸς τὴν ρητὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Προσηγχιανοῦ βάρδου Μιστράλ ἔγειναν τὰ ἀποκαλυπτήρια εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Θαλασσινήν ἐνὸς ἀγάλματος συμβολίζοντος τὴν Μιρεΐν.

— Ἐγιναν τὰ ἐγκαίνια μνημεῖου ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ ἀεροπόρου Πεγκου, τοῦ πρώτου τολμήσαντος νὰ ἐκτελέσῃ πτήσιν ἀκροβατικὴν.

— Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας

ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Προσπερου Μεριμέ ἀποθανόντος εἰς Κάννας τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1870, ὁ Παρισινὸς τύπος ἀφιέρωσεν χαρακτηριστικὰς μελέτας διὰ τὸν βίον του καὶ τὸ ἔργον του. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Πῶλ Μπουρζὲ εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Δύο Κόσμων» ἀνέλυσε καὶ ἐπεξήγησε τὸ ἔργον του ὡς κλασικὸν ἐν μέσῳ τοῦ ρομαντικοῦ τότε περιβάλλοντος. Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Κάρμεν», τῆς «Κολόμβας», τοῦ «Ματέο Φακόν» καὶ ἄλλων διηγημάτων διακρίνεται ἰδίως διὰ τὴν ἀπλότητα, τὴν συντομίαν καὶ τὴν ἀριστοκρατικότητα τοῦ ὅρου. Δύο ἐξ αὐτῶν μετεφράσθησαν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπὸ τοῦ Ροῦδου καὶ ἡ «Κολόμβας» ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πολίτου. Ἐν τῇ Κορινθίᾳ πατρίδι τῆς «Κολόμβας» θὰ ἰδρῦθῃ ἡ προτομὴ τοῦ Μεριμέ προσεχῶς.

— Ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων Ἀμβέρσης ἀπένειμε τὸ πρῶτον βραβεῖον τῆς φιλολογίας εἰς τὸν Ἰταλὸν ποιητὴν Νικολάϊ διὰ τὰς ὁδὰς του πρὸς τοὺς Ὀλυμπιονίκας.

— Ἡ πριγκίπισσα Μαρία Βανοπάрту ἐξέδωκε βιβλίον «Πρὸς τὸ ἄγνωστον», σκέψεις ἐμπνευσθείσας ἐκ τοῦ πολέμου.

— Ἐν Ὀστάνδῃ ἐθριάμβευσε νέος ὑψίφωνος, ὁ Ἰταλὸς Ἀμάτο, κριθεὶς ἀνώτερος καὶ τοῦ Καροῦζο.

— Ἐν Βαρδιέρ τοῦ Βελγίου ἐπκηρυρίσθη ἡ ἑκατονταετηρίς τοῦ μεγάλου συνθέτου καὶ ἐκτελεστοῦ Ἑρρίκου Vieuxtemps, ὃν ὁ Μπέρλιος ἀπεκάλεσε τὸν θαυμασιώτερον βιολονίσταν ἐξ ὅσων ἤκουσε καὶ ὅστις ὑπῆρξεν ὁ δημιουργὸς τῆς περιφήμου Βελγικῆς σχολῆς τοῦ τετραχόρου. Τὰ «Κονσέρτα διὰ βιολί» τοῦ Βιετὰν εἶνε ὀνομαστά.

— Ἐπίσης ἐν Βελγίῳ ἐώρτασαν τὴν τετρακοσαετηρίδα τῆς γεννήσεως τοῦ περιφήμου τυπογράφου Χριστοφόρου Πλαντέν. Αἱ ἐκδόσεις του ἦσαν θαῦμα πολυτελείας καὶ καλαισθησίας. Ἐκ τῶν 22 πιστηρίων του ἐξεδόθησαν εἰς τὸ διάστημα 45 ἐτῶν, δέκα ἑξ χιλιάδες βιβλίων, ἅτινα διεκδικοῦν ἀμιλλώμενοι οἱ βιβλιόφιλοι.

— Τὸ Μουσεὸν τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐν Ἀμβέρσῃ ἐπλουτίσθη μὲν μίαν σειρὰν 18 πινάκων τοῦ ζωγράφου Strobbaerts ἀντὶ 250,000 φρ.

— Ἐν Βρυξέλλαις ἤνυξεν ἡ ἐδδόμη καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις τῆς Société Royale des Beaux-Arts.

— Ἀπέθανεν ἐν Βαρκελώνῃ ὁ διάσημος Ἰσπανὸς συγγραφεὺς Πομπήιος Δένερ.

— Διεθνὴς ἀρχιτεκτονικὴ ἐκθεσις θὰ διοργανωθῇ εἰς Γάνδην τὸν Ἀπρίλιον 1921.

— Τῇ 31 Ὀκτωβρίου ἤνοιξεν ἐν Λιέγγῃ ἐκθεσις τοῦ «Cercle des Beaux-Arts», ἥτις περιέλαβε ἐντὸς πολλῶν ἄλλων ἔργων καὶ τοὺς τελευταίους πίνακας τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος ζωγράφου Μαρνέφ. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐγένοντο καὶ δύο ἰδιωτικαὶ ἐκθέσεις τῶν ζωγράφων Baugnies καὶ Raty.

— Ἡ Λιέγγη θὰ ἀνεγείρῃ δύο ἀναμνηστικὰ μνημεῖα. Τὸ ἓν θὰ ἰδρῦθῃ εἰς τὴν πλατεῖαν Σαιν Λαμπέρ καὶ θὰ στοιχίσῃ ἐν ἑκατομμύριον

καὶ τὸ ἄλλο εἰς Ρομπερμόν, ἀξίας 250,000 φρ.

— Εἰς μέγας καλλιτέχνης τῆς Βαλλωνίας, ὁ ζωγράφος Ἑρνέστος Μαρνέφ ἀπέθανεν ἐν Λιέγγῃ εἰς ἡλικίαν 54 ἐτῶν. Ἦτο εἰδικὸς εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῆς γυναικὸς, ἣν εἶχε τελείως ψυχολογήσῃ. Τὸν παρελθόντα χειμῶνα εἶχεν ἐκθέσῃ ἐν Βρυξέλλαις ἔργα του, ἅτινα ἐθαυμάσθησαν.

— Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βοστώνης ἰδρῦθῃ ἔδρα τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐν τῇ Θρησκείᾳ, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως συντελέσῃ ἵνα ἡ θρησκεία ἀποθῇ καὶ πάλιν μὴτηρ τῶν καλλιτεχνῶν καὶ προστάτις τῶν ἔργων των. Ἐν τῇ ἔδρᾳ ταύτῃ καλλιτέχναι θὰ διδάσκωσι μουσικὴν, ἀρχιτεκτονικὴν καὶ διακοσμητικὴν.

— Ἀπέθανεν ἐν Πράγᾳ ὁ μέγας Τσεχοσλοβάκος δραματικὸς συγγραφεὺς Ἐδουάρδος Μπόζαν. Τὰ ἔργα του εἶνε τραγωῖαι κοινωνικῆς ἰδίας ὑποθέσεως, δαπνεύμεναι ἀπὸ βαθύ φιλοσοφικὸν πνεῦμα. Ἐγράψεν ἐπίσης κοινωνιολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας, ἀναδειχθεὶς ἐφάμιλλος τοῦ Γκόρκυ.

— Τὴν 3 Ὀκτωβρίου εἰς τὸ Παρισινὸν θέατρον Edouard VII ἐδόθη πανηγυρικὴ καλλιτεχνικὴ ἐσπερίς πρὸς ἐορτασμὸν τῶν Ἑλλ. νικῶν. Ἐξετελέσθη χορογραφικὴ σύνθεσις συμβολικὴ τοῦ ἀγῶνος τῆς Γαλλίας ὑπὲρ Ἑλευθερίας τῆς κ. Χαρίσση, ἣν ἐξετέλεσεν ἡ ἰδία χορεύσασα μετὰ ὀκτὼ τέκνων τῆς, ὡς καὶ ὁ Ἑθρίαμβος τῆς Ἀναίξεως. Ὁ κ. Σαμπᾶς, μαθητὴς τοῦ κ. Ἀραμι ἐτραγούδησε τὸν Μαγεμένον καὶ τὴν «Λυγερὴ καὶ τὸν Λεδέντη». Ὁ ἀριστος βιολιστὴς κ. Βολωνίνης ἐπαιξε τὴν Havanaise, Caprice Viennois καὶ Prelude τοῦ Μπάχ, συνοδείᾳ τῆς κ. Στεκοῦλη. Ἡ δ. Διπλαράκου ἀπήγγειλε τὸν «Βράχο καὶ τὸ Κῦμα» τοῦ Βαλαωρίτου καὶ L'Enfante Heroïque τοῦ Desprès, ὁ κ. Εὐστρατίου δεξιότηχνης τοῦ πιάνου ἐπαιξε Δεμπυσσύ, Granados καὶ τὴν Polonaise en Cap τοῦ Σοπέν.

— Εἰς τὸ Βακοῦ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια μνημείου, ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ σοσιαλιστοῦ Κάρολ Μάρξ. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ περίφημος Ἐμβέρ πασσάς.

— Εἰς τὴν «Σύγχρονον Ἐπιθεώρησιν» τῶν Παρισίων ἐδημοσιεύθη σειρά μεταφράσεων ποιημάτων τῶν κ.κ. Παλαμά, Μαλακάση, Σημηριώτου καὶ ἄλλων, ὁ δὲ Γάλλος κριτικὸς κ. Ἑρν. Ρενάρ ἀναγγέλλει τὴν ἐκδοσιν Ἀνθολογίας Νεοελλήνων ποιητῶν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκτὸς τῆς ἐκδοθείσης ἐν Ἀγγλικῇ μεταφράσει ὑπὸ τοῦ κ. Φουτρίδου «Ἀσάλευτης Ζωῆς» τοῦ κ. Παλαμά, ἐτοιμάζεται καὶ ἄλλη ἐκδοσις ποιημάτων του Ἀγγλιστί, συνεργασία τοῦ κ. Κακλαμάνου. Ἐπίσης ἐξεδόθη ἐν Ἀγγλικῇ μεταφράσει ὑπὸ τῆς κ. Βακᾶ καὶ τοῦ κ. Φουτρίδου τόμος μὲ ἐννέα διηγήματα Ἑλλήνων λογογράφων ἅτινα ἔκρινεν εὐμενέστατα ἡ «New York Sunday Tribune».

— Ὁ ἐν Πετροῦπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς Ἀγγλικῆς Ἐφημερίδος «Μόρνινγκ Πόστ» Βίκτωρ Μάρστυν ἀπέθανεν αἰφνιδίως θύμα τῶν κακουχιῶν εἰς ἃς ὑπεβλήθη ὑπὸ τὸ Μπολσεβικὸν καθεστῶς.